

Література

1. Кнейслер О. В. Фінансове адміністрування і менеджмент у системі управління фінансами суб'єктів господарювання / О. В. Кнейслер Н. І. Налукова // Наукові записки національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»: збірник наукових праць. – Острог: Видавництво Національного університету Острозька академія, 2013. – Вип. 24. – С. 169-173.
2. Чубка О. М. Оцінка методів управління оборотним капіталом промислових підприємств / О. М. Чубка, О. М. Рудницька // Національний університет «Львівська політехніка». – 2009. – С. 440-445.
3. Бензерук М. Необхідність управління оборотним капіталом підприємства в сучасних умовах / М. Бензерук // Науковий вісник Одеського національного економічного університету. – 2016. – № 9 (241). – С. 15-29.

Гладій І. В., ст. гр. ФСГзм-21
Толстенко О. Ю., ст. викладач

УПРАВЛІННЯ ФОРМУВАННЯМ ПРИБУТКУ

Прогнозування прибутку господарської організації належить до найскладніших та недостатньо досліджених проблем фінансового планування. Фінансове планування – це процес розроблення системи фінансових планів і бюджетів щодо забезпечення функціонування і розвитку підприємства необхідними фінансовими ресурсами і підвищення ефективності його фінансової діяльності у наступному періоді [1, с. 248]. Планові показники прибутку та рентабельності розробляються суб'єктом господарювання самостійно для внутрішнього користування.

Планування фінансової діяльності підприємства тісно пов'язане з кінцевими результатами виробництва, найважливішим з яких є прибуток. Головне завдання підприємства в умовах ринку – організувати виробничо-фінансову діяльність з метою задоволення потреб споживачів продукції та отримання максимального прибутку [2, с. 156].

Підприємствам завжди загрожує «криза ліквідності». Їм може загрозувати навіть банкрутство, якщо вони не будуть спроможні виконати свої договірні зобов'язання. Тому необхідно складати на підприємстві фінансові плани, щоб оцінювати поточні і майбутні фінансові потреби.

Взагалі внутрішньофірмове фінансове планування складається з таких основних його складових: прогнозування фінансової діяльності, поточне фінансове планування, оперативне фінансове планування. Прогнозування – це початковий етап планування. Важливо дати визначення термінам, які використовуються як інструментарій у фінансовому плануванні та прогнозуванні.

Прогноз – це ймовірне, аргументоване (тобто на підставі системи фактів і доказів) судження про стан об'єктів (процесів) у майбутньому або альтернативних шляхів і строків досягнення певних результатів. Прогнозування (грец. – знання наперед) – це процес формування прогнозів на основі аналізу тенденції і закономірностей розвитку об'єкта (процесу) [3, с. 8].

Внутрішньогосподарський аналіз прибутку включає такі елементи: поточний (ретроспективний), оперативний, перспективний (прогнозний) аналіз. Отже, прогнозний аналіз прибутку є останнім, завершальним етапом внутрішньогосподарського аналізу прибутку.

Розроблення стратегічного плану – це система послідовного прийняття рішень корпоративного рівня, яка передбачає визначення цільового стану, до якого буде намагатися дійти організація у своєму розвитку, позиціонування сьогоденного становища організації відносно цільового стану та знаходження оптимальних з погляду інтересів бізнесу способів переходу від реального стану до цільового.

Особливість та специфіка прогнозного аналізу прибутку (початкового етапу планування) полягає у розгляді явищ та процесів господарської діяльності з позиції майбутньої перспективи (місяць, квартал, рік тощо).

Взагалі всі методи прогнозування прибутку можна розділити на такі блоки: традиційні методи, методи маржинального аналізу, економіко-математичні методи.

До традиційних, звичайно, відносять методи: прямого асортиментного розрахунку, укрупнений, метод сумісного розрахунку.

Застосування маржинальних методів має певні обмеження та недоліки серед яких: стійкий характер змінних видатків по відношенню до виручки від продажу, незмінність постійних видатків, постійність структури продажу за видами продукції.

Квінтесенцією вирішення проблеми управління формуванням прибутку вважається моделювання і створення автоматизованих процедур для проведення розрахунків.

Література

1. Бернстайн Л. Анализ финансовой отчетности: теория, практика и интерпретация / Л. Бернстайн; пер. с англ. – М.: Финансы и статистика, 2014. – 624 с.
2. Орлов О. Планування діяльності промислового підприємства: навч. посіб. / О. Орлов. – К.: Скарби, 2016. – 336 с.
3. Швиданенко Г. О. Сучасна технологія діагностики фінансово-економічної діяльності підприємства: монограф. / Г. О. Швиданенко. – К.: КНЕУ, 2012. – 192 с.